

38 (יסוד) נמצאת במקומה, ובהינתן התפילה (מלכות) ניגשת אליה וסמיכת
 39 גאולה לתפלה הוא להיפך שתפלה היא במקומה, וגאולה
 40 נסמכת (נגשת) ומתקרבת לתפלה. ויתירה מזו, לא זו בלבד
 41 שהגישה וההתקרבות של יהודה ליוסף היא בסדר הפוך מסמיכת והגשת
 42 גאולה לתפילה אלא דכהגשת

43 יהודה ליוסף מדגש
 44 שיוסף היה נעלה יותר
 45 מיהודה שלכן הצרף
 46 יהודה לגשת אליו, כפי
 47 שמוכן גם מפשוטו של מקרא
 48 שיוסף היה המשנה למלך
 49 ויהודה ניגש אליו לבקש ממנו
 50 בקשה ובסמיכת גאולה
 51 לתפלה העקר הוא⁶
 52 התפלה בחינת המלכות,
 53 והגאולה היא זו שבאה כהוספה
 54 לעיקר שהיא התפילה.

55 (ב) ונקדת הבאור בזה
 56 בהדרושים, מאמרי החסידות
 57 הנזכרים על-פי המבאר
 58 ב'תורה אור' ספר מאמרי
 59 אדמו"ר הזקן על פרשיות התורה
 60 והמועדים על ספרים בראשית
 61 ושמות דבור-המתחיל
 62 והנה אנחנו מאלמים
 63 אלמים⁷, שהנצוצות של
 64 הקדושה שנמצאים בתוך ענייני
 65 העולם שנתבררו על-ידי
 66 השבטים על ידי שהם באו
 67 במגע עם אותם דברים
 68 והשתמשו בהם לעבודת ה' וכך
 69 הניצוצות עלו לקדושה הצרכו
 70 להתברר ברור שני על-
 71 ידי יוסף, פי הברור

72 שעל-ידי השבטים הוא ברור בדרך מלמטה למעלה (ברור
 73 דב''), דברור זה הוא רק בטול הש, ולכן הצרכו להתברר
 74 ברור שני על-ידי יוסף, ברור בדרך מלמעלה למטה (ברור

1 ויגש אליו אל יוסף יהודה גו'¹, ואיתא בזהר² דהגשת
 2 הגישה של יהודה ליוסף במשמעות הרוחנית הפנימית של הדברים הוא
 3 ענין סמיכת גאולה לתפלה כדברי חכמינו ז"ל בגמרא שיש לסמוך
 4 את סיום ברכת "גאל ישראל"

5 (מברכות קריאת שמע לאחריה)
 6 להתחלת תפילת שמונה-עשרה.
 7 ומבאר על כך בדרושי

8 מאמרי החסידות של רבותינו
 9 נשיאינו³, אדמו"רי חב"ד,
 10 דגאולה היא בחינת יסוד
 11 ושייכת לספירת היסוד (הספירה)
 12 השישית מעשר הספירות
 13 העליונות) כמו שכתוב
 14 בדברי בועז לרות אם יגאלך
 15 טוב שהיה קרוב משפחה של
 16 רות יגאל (ואם לא יחפץ
 17 לגאלך, וגאלתיך אנכי). וטוב
 18 הוא בחינת יסוד, ותפלה
 19 היא בחינת מלכות. וזוהי
 20 השכיכות הפנימית דגאולה
 21 ותפלה ליוסף ויהודה,
 22 ולכן כשיהודה ניגש ליוסף היה
 23 זה ענין סמיכת גאולה (יוסף)

24 לתפילה (יהודה) פי יוסף בן
 25 שבע עשרה שנה⁵
 26 בגימטריא טוב הוא
 27 יסוד, כמבואר גם בחסידות
 28 שיוסף מכונה "יוסף הצדיק" כי
 29 הצדיק הוא בחינת יסוד ככתוב
 30 "צדיק יסוד עולם" ויהודה
 31 הוא מלכות שהרי המלכות
 32 ניתנה ליהודה וממנו באו מלכי
 33 בית דוד.

34 וידוע הדיוק בזה³, השאלה שנשאלת במאמרי חסידות על פי דיוק
 35 בדברים דהגשת יהודה ליוסף עליה מסופר כאן בפסוק "ויגש" הוא
 36 שיוסף היה במקומו ויהודה נגש ליוסף, היינו שבחינת הגאולה

בס"ד. שבת פרשת ויגש ה'תשל"ו*

ויגש אליו יהודה גו'¹, ואיתא בזהר² דהגשת יהודה
 ליוסף הוא ענין סמיכת גאולה לתפלה. ומבאר
 בדרושי רבותינו נשיאינו³, דגאולה היא בחינת יסוד
 כמו שכתוב⁴ אם יגאלך טוב יגאל. וטוב הוא בחינת
 יסוד, ותפלה היא בחינת מלכות. וזוהי השכיכות דגאולה
 ותפלה ליוסף ויהודה, פי יוסף בן שבע עשרה שנה⁵
 בגימטריא טוב הוא יסוד, ויהודה הוא מלכות. וידוע
 הדיוק בזה³, דהגשת יהודה ליוסף הוא שיוסף היה
 במקומו ויהודה נגש ליוסף, וסמיכת גאולה לתפלה
 הוא שתפלה היא במקומה, וגאולה נסמכת (נגשת)
 לתפלה. ויתירה מזו, דכהגשת יהודה ליוסף מדגש
 שיוסף היה נעלה יותר מיהודה שלכן הצרף יהודה
 לגשת אליו, ובסמיכת גאולה לתפלה העקר הוא⁶
 התפלה.

(ב) ונקדת הבאור בזה בהדרושים, על-פי המבאר
 ב'תורה אור' דבור-המתחיל והנה אנחנו
 מאלמים אלמים⁷, שהנצוצות שנתבררו על-ידי
 השבטים הצרכו להתברר ברור שני על-ידי יוסף, פי
 הברור שעל-ידי השבטים הוא ברור בדרך מלמטה
 למעלה (ברור דב''), דברור זה הוא רק בטול הש,
 ולכן הצרכו להתברר ברור שני על-ידי יוסף, ברור
 בדרך מלמעלה למטה (ברור דמ''), ועל-ידי זה הם

(* יצא לאור בקונטרס ה' טבת - תשנ"ו, "לקראת יום ג' פ' ויגש יום הבהיר ה' טבת (היום בו "דידן נצח" באופן גלוי לעיני כל העמים (בבית המשפט הפדרלי) בנוגע לספרי וכתבי רבותינו נשיאינו שבספריית ליובאוויטש). . יום א' פ' ויגש, שנת ה'תשנ"ו".
 (1) ריש פרשתנו (ויגש). (2) ח"א ריש פרשתנו (רה, ב). (3) ד"ה ענין הגשת יהודה ליוסף תרכ"ט (סה"מ תרכ"ט ע' יג ואילך). ד"ה ויגש תרס"ו (המשך תרס"ו ע' קיט ואילך) ותרס"ח (שם ע' תפז ואילך). תרע"ה (המשך תער"ב ח"ב ס"ע תשצד ואילך). ועוד.
 (4) רות ג, יג. (5) וישב לז, ב. וראה אוה"ת ויחי שנג, ב. (6) וכמוכן גם מזה דזה שצריך לסמוך גאולה לתפלה הוא בכדי שהתפלה תקבל - ראה ירושלמי ברכות פ"א ה"א (הובא בפרש"י לברכות ד, ב ד"ה זה הסומך). שו"עא דה"ז אור"ח ה' תפלה סקי"א ס"ב. (7) וישב כח, א"ב - הובא בד"ה ויגש תרס"ח (המשך תרס"ו ע' תפח). וראה גם ד"ה ויגש עת"ר (סה"מ עת"ר ע' קיא).